

- 2) Zarzut drugi dotyczy nadużycia władzy przez pozwaną.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy błędnej oceny dowodów oraz faktu, iż przy użyciu zgromadzonych dowodów nie sposób wykazać popełnienia naruszenia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 23 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu oraz wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. z powodu oczywistego błędu w ocenie wagi i czasu trwania naruszenia, jak również okoliczności łagodzących oraz naruszenia zasady niedyskryminacji przy obliczaniu wysokości grzywiny.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2011 r. — Morison Menon Chartered Accountants i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-656/11)

(2012/C 58/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Morison Menon Chartered Accountants (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie), Morison Menon Chartered Accountants — Dubai Office (Dubaj) i Morison Menon Chartered Accountants — Sharjah Office (Szardża, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci H. Viaene, T. Ruys i D. Gillet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu⁽²⁾ w zakresie w jakim akty te dotyczą skarżących;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku uzasadnienia a także prawa skarżących do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchanymi i do skutecznego środka prawnego.
- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie dokonanej przez Radę.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do własności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 71.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2011 r. — Komisja przeciwko OHIM — European Alliance for Solutions and Innovations (EASI European Alliance Solutions Innovations)

(Sprawa T-659/11)

(2012/C 58/27)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: adwokaci A. Berenboom, A. Joachimowicz i M. Isgour oraz J. Samnadda i F. Wilman, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: European Alliance for Solutions and Innovations Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 października 2011 r. w sprawie R 1991/2010-4;
- unieważnienie z tego względu wspólnotowego znaku towarowego nr 6112403 zarejestrowanego w dniu 17 października 2008 r. przez European Alliance for Solutions and Innovations dla klas 36, 37, 44 i 45; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku; graficzny znak towarowy „EASI European Alliance Solutions Innovations” w kolorach „żółtym, jasnoniebieskim, niebieskim” dla usług z klas 36, 37, 44 i 45 — rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 6112403

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: European Alliance for Solutions and Innovations

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: strona wnosząca o unieważnienie prawa do znaku uzasadniła swój wniosek bezwzględnymi podstawami określonymi w art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) i h) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady nr 207/2009 w związku z art. 6 ter ust. 1 konwencji paryskiej w zakresie, w jakim został zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy, choć jego rejestracja objęta jest zakazem ustanowionym w tych przepisach. Zaskarżona decyzja narusza także art. 7 ust. 1 lit. g) w zakresie, w jakim taka rejestracja wprowadzałaby w błąd odbiorców, skłaniając ich do uznania, że towary i usługi, dla których wspólnotowy znak towarowy jest zarejestrowany, są zatwierdzone lub aprobowane przez Unię Europejską lub którąś z jej instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2011 r. — Veloss i Attimedia przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-667/11)

(2012/C 58/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Veloss i Attimedia (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego w sprawie zakwalifikowania oferty złożonej przez skarżących w przetargach otwartych nr EL/2011/EU „Usługi tłumaczeń pisemnych na język grecki”⁽¹⁾ na drugim miejscu listy wygrywających, którą to decyzję doręczono skarżącym pismem z dnia 18 października 2011 r., oraz związanych z nią decyzji podejmowanych później przez stronę pozwaną, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia oferentowi z pierwszego miejsca na liście wygrywających;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego odszkodowania na rzecz skarżących z tytułu utraty szansy i uszczerbku na reputacji w kwocie 10 000 EUR;

— obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w niniejszej sprawie, również w razie oddalenia lub odrzucenia skargi przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na tym, że
  - komisja przetargowa nieustannie wprowadzała zamęt w odniesieniu do kryteriów wyboru i udzielenia zamówienia oraz poszczególnych etapów postępowania;
- 2) Zarzut drugi, oparty na tym, że:
  - Parlament Europejski naruszył art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego⁽²⁾ nie ujawniając skarżącym oferty cenowej wygrywającego, mimo że wystąpili oni o to na piśmie;
- 3) Zarzut trzeci dotyczący
  - szeregu uchybień w metodologii oceny stosowanej przez komisję przetargową oraz braku skuteczności z jej strony, przez co kwestionowany jest jej skład;
- 4) Zarzut czwarty dotyczący
  - niedokładnego i nieadekwatnego charakteru kryteriów wyboru i udzielenia zamówienia oraz uwzględnienia kryteriów, o których oferenci nie zostali uprzedzeni;
- 5) Zarzut piąty, oparty na tym, że:
  - komisja przetargowa nie zażądała przedstawienia dokumentów poświadczających profil wykształcenia i doświadczenie w tłumaczeniach pracowników oferentów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011/S 56-090374.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2012 r. — Laboratoires CTRS przeciwko Komisji

(Sprawa T-12/12)

(2012/C 58/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratoires CTRS (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: K. Bacon, barrister, M. Utges Manley, solicitor, M. Barnden, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska